

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

21 NOVEMBER 1995

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer Johan Malcorps

HOOFDSTUK V

Leefmilieu

AFDELING 1

Afvalheffingen

Het opschrift van Afdeling 1 – Afvalheffingen, vervangen door wat volgt :

"Afval".

VERANTWOORDING

De amendementen tot invoeging van nieuwe artikelen 6bis en 8bis strekken ertoe het decreet van 2 juli 1981, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1994, ook op andere punten dan de afvalheffingen, te wijzigen. Voor de goede orde veranderen we het opschrift "afvalheffingen" dan maar in "afval". Ons inziens zijn de aangebrachte wijzigingen onder de hoofding afvalheffingen immers belangrijke beleidskeuzes die slaan op het geheel van het afvalstoffenbeleid en die ook buiten het bepaalde onder de noemer heffingen, repercussies hebben.

Zie :

147 (1995-1996)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 en 4 : Amendementen

Artikel 6bis (nieuw)

In Hoofdstuk V, Afdeling 1 een nieuw artikel 6bis invoegen, dat luidt als volgt :*"Artikel 6bis*

In het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1994, wordt een artikel 16bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 16bis

Het storten van huishoudelijke afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen is verboden. ". "

VERANTWOORDING

Gezien de enorme capaciteitsproblemen die zich voordoen inzake stortplaatsen, is het geheel onverantwoord huishoudelijk afval of daarmee gelijkgesteld bedrijfsafval te storten op klasse I stortplaatsen. Vertrouwen dat dit niet gebeurt door een hoog tarief in te voeren, is onvoldoende. Dit moet worden uitgesloten. Dit is ook de mening van de MINA-raad.

Artikel 8

A. 2° vervangen door wat volgt :

"2° sub 3° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"3° 1.700 frank per ton voor de verbranding, zonder terugwinning van energie of grondstoffen, van gevaarlijke afvalstoffen in een installatie vergund overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;". "

B. 3° vervangen door wat volgt :

"3° sub 4° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"4° 1.000 frank per ton voor de verbranding, met terugwinning van energie en grondstoffen, van gevaarlijke afvalstoffen in een installatie vergund overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;". "

VERANTWOORDING

In artikel 8 wordt een verhoging voorgesteld van de storttarieven. Men laat echter na dit te kaderen in een globale herevaluatie van de tarieven in functie van de hiërarchie van de afvalverwijdering zoals vastgelegd in het Afvalstoffendecreet.

Bovendien laat men na aan te tonen dat deze tariefverhogingen een regulerend karakter hebben, en niet louter dienst doen als financieringsheffingen. De nodige scepsis hierrond lijkt dan ook geboden.

Als de storttarieven fors verhogen, maar de tarieven voor verbranding onveranderd blijven, komt dit in wezen neer op een forse financiële aanmoediging van de keuze voor afvalverbranding en voor de bouw van nieuwe verbrandingsovens. De minister heeft zijn intenties ter zake overigens reeds bij verschillende gelegenheden kenbaar gemaakt.

Dit amendement stelt voor de hiërarchie die was ingebouwd in het afvalstoffendecreet tussen storten en verbranden te respecteren. Als de tarieven voor storten verdubbelen, moeten ook de tarieven voor verbranden in dezelfde mate worden verhoogd. Zo blijft storten iets duurder dan verbranden, wat een betere weerspiegeling inhoudt van de prioriteiten die in het Afvalstoffendecreet vooropgesteld werden en waarbij afval voorkomen, herbruiken of recycleren veruit verkozen worden boven zowel storten als verbranden.

In de toekomst zou in het kader van een globale herevaluatie van de tarieven ook het tarief voor eindverwerking van recyclageresidu's moeten worden herbekeken. Een te laag tarief kan een onvoldoende aansporing inhouden om via nieuwe produktontwikkeling het tot stand komen van teveel afval te voorkomen.

Artikel 8bis (nieuw)

In Hoofdstuk V, Afdeling 1 een nieuw artikel 8bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 8bis

In het decreet van 2 juli 1981, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1994, wordt een artikel 48 ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 48

De milieuheffingen worden aangewend ter bevordering van de doelstellingen zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet. ". "

VERANTWOORDING

Als men het regulerend karakter van de heffingen geloofwaardig wil invullen, moet niet enkel de hiërarchie van de afvalverwerkingswijzen worden gerespecteerd, maar is het ook aangewezen, om de opbrengst van de heffingen een specifieke bestemming te geven, met name voor te bestemmen om de principes zoals gesteld in het afvalstoffendecreet te ondersteunen, met name afval voorkomen, afval hergebruiken en afval recycleren, en wel in die volgorde.

Op deze wijze krijgen de gemeenten die zich nu geconfronteerd zien met veel hogere onkosten voor het betalen van stortheffingen, de zekerheid dat het gros van de opbrengsten van de stortheffingen niet in de algemene (milieu)pot verdwijnt, maar wel degelijk zal worden besteed voor de ontwikkeling van een afvalpreventiebeleid, bij voorkeur op lokaal vlak. Dit kan bijvoorbeeld in het kader van de hernieuwing van de gemeentelijke milieuconvenanten. Het voorbestemmen van een groot deel van de opbrengst van de heffingen voor de optie afvalverbranding, wordt impliciet afgewezen.

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 12

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 12

In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt § 4 opgeheven. ". "

VERANTWOORDING

Een vrijstelling van heffingen voor lozingen van openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties is niet aangewezen. De kosten van de heffing moeten doorgerekend worden aan de vervuiler. Een heffing vormt een bijkomende garantie voor de kwaliteit van het waterzuiveringsproces. Het Rekenhof merkte vroeger al op dat een vrijstelling in strijd is met het universaliteitsbeginsel en dat de vrijstelling van de milieuheffing invloed kan hebben op de hoogte van de financieringskosten voor Aquafin (bijlage bij het controleverslag over de werking van het MINA-fonds voor het jaar 1994).

Artikel 13

A. Aan § 1 een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

"In artikel 35quater, § 1, 1° van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt de uitdrukking "de Ks vastgesteld volgens onderstaande tabel vervangen door "de Ks gelijkgesteld aan nul". "

VERANTWOORDING

Dit amendement wil de milieuheffing voor particulieren afschaffen. Het gaat immers zo goed als uitsluitend om een financieringsheffing. In de adviezen van zowel de SERV als de MINA-raad werd daar ook uitdrukkelijk op gewezen. Weliswaar wordt de kwantitatieve verspilling van water ingerekend, maar niet de reëel veroorzaakte vervuiling. Op deze wijze heeft de waterheffing dan ook een onvoldoende regulerend effect. Maar ook wat het tegengaan van verspilling van water betreft, blijkt de heffing weinig efficiënt. Dat lezen we althans in het jaarverslag van het MINA-fonds voor het jaar 1994. De opbrengst van de heffingen stijgt, maar het waterverbruik blijft onveranderd. Dus zelfs in dit opzicht blijft een regulerend effect uit. Zelfs op basis van een zeer oppervlakkige studie van de elasticiteit van het verbruik van water, was dit overigens perfect voorspelbaar geweest.

Deze heffing moet dus fundamenteel herbekeken worden. Deze evaluatie werd ook in het vooruitzicht gesteld. In afwachting is het niet opportuun deze heffing nog eens te verhogen.

B. Paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

In dit artikel wordt op een wel erg cryptische manier een uitzondering op de verhoging van de waterheffing ingevoerd voor bedrijven die koelwater lozen, met name voor 80 percent de elektriciteitscentrales (Electrabel).

De afvalwaterheffing bestaat uit vier delen : de organische fractie, de zware metalen, de nutriënten en de koelwaterheffing. Deze koelwaterheffing bracht in 1994 zo'n 820 miljoen frank op.

Door het bepaalde in artikel 13, § 2 wordt de verhoging van de waterbelasting (verhoging met een factor 1,5) voor lozers van koelwater gecompenseerd door een andere factor te delen door 1,5 : we krijgen dan $0,825$ gedeeld door $1,5 = 0,55$.

Johan MALCORPS
